

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

Szépírodalmi, társadalmi és közgazdasági hetilapközlöny.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:		MEGJELEN VASÁRNAP REGGEL.		HIRDETÉSI DÍJAK:	
Egész évre — — — — —	8 kor.	Felülös szerkesztő és kiadó-talajdonos:	Egy hasábné próbaszámunkat 20 fillér.		NYILTÉR sora 1 kor. Belső hirdetés sora 2 korona A hirdetési díjak előre fizetendők.
Félévre — — — — —	4 kor.	CANADAI JOZSEF.			
Egyes száma ára 20 fillér.		Társzerkesztő: MEZEY ISTVÁN.			

Csatornák Magyarországon.

Néhány hónap óta gyakran esik szó nálunk merész és nem merész tervekről, melyeknek ezújlá az országot hajózatú és öntöző csatornákkal ellátni. A fővárosi sajtót élénken foglalkoztatja ez a zenéje a jövőnek a máris elsőrangú szakemberek írták meg véleményüket a magyar csatornák kérdéséről.

Howy ez a közgazdaságilag oly rendkívül fontos kérdés most nálunk aktuális-sá lett, azt köszönhetjük első sorban Ausztriának, ahol nemrégiben milliókat szavaztak meg egy nagy csatorna létesítésére, mely az osztrák vizeket össze fogja kötni a német vizekkel, s ennek folytán a Keleti tengerrel s így az óceánal. Ausztria pedig az impulzust a csatorna-építésre Németországától kapta, ahol az utóbbi évek alatt két hatalmas csatorna épült, s maga Vilmos császár pártfogolta legerélyesebben ezt a nagyon sok millió márkába kerülő közgazdasági alkotást.

Még nagyon messze vagyunk Magyarországon attól, hogy a mi csatorna kérdésünkben az eszmék tisztázódjanak. Jele ennek az, hogy nap nap után olyan fantasztikus eszmék merülnek fel, hogy az

csoda. Beszélnek arról, hogy a Dunát Budapesttől össze kéne kötni Fiumével az Adriai tengerrel. Szó van arról is, hogy a Tisza és Visztula összekötése micsoda méleszen nagy hatással volna Magyarország gazdasági életére. És így tovább. Amíg a mi lapjaink ilyen tündéres ábrándokkal fogják tráálni a közönséget addig szó sem lehet nálunk komoly csatorna kérdésről.

Csatornákra igenis van szükség Magyarországon. Egy öntöző, mint hajózatú csatornákra. Ha ezek már megválnának, sokkal vigabban fityulné a magyar gazda, akinek buzája ellen a messze Amerikából tengeren át sok buza konkurál sikeresen még Ausztriában is.

Hát még Németországban!

Nekünk tehát első sorban Németországgal kell közvetlen vízi összeköttetést nyerni. Erre két mód van. Az egyik a most Ausztriában építendő csatorna. Ezt mi is felhasználhatók, miután ez a csatorna a Dunát köti össze a német vizekkel. Ennek azonban két hátránya is van. Az első az, hogy a szállítás föl az osztrák Dunába igen tetemes és az ut nagyon sok időt vesz igénybe. A másik hátrány az hogy nem tudjuk hányadán állunk Ausz-

riával, megengedi-e a magyar termék szállítását az ő csatornáján és ha megengedi, milyen áron. Aztán meg ha létre is jönne egy részünkrol elfogadható meg egyezés, az esak ideiglenes lehet. Jöhét egy nap és Ausztria lehetetlenné tenné a magyar termék szállítását, amiből aztán nagy gazdasági veszedelmé származhatna.

Következményeiben sokkalta helyesebb, ha a Vágot mely mindvégig magyar területen folyik s egyike Észak magyarországnak legnagyobb folyóinak, kötnék össze az Elbével, vagy valamelyik más velle. A Vág a miénk, mi rendelkezünk vele és sokkal kedvezőbb, mert rövidebb utat nyit nekünk Németországba, mint bármely osztrák csatorna.

Már most a Vágcsatorna szükségessé tenné, hogy a Duna és Tisza között is még egy csatornát építsünk, a felső Tiszát hajózatúvá tegyük, valamint a Köröszt, Marost, a Rábat s a többi nagyobb folyókat is. Sőt, amiről legújabbán szó van a Balaton tavát is össze kell kötni a Dunával. Ez egy hatalmas, tökéletes csatorna rendszer lenne, mely lehetővé tenné direkt vízi utat, tehát a legelősebb uton jutnánk a világ piacára.

Szabályozni és hajózatúvá kellene

ban részvétlenség folytán kénytelen volt kerekét oldani, egy esomé adósság hátrahagyásával. Így a furdó ismét az üzönikai tulajdonába ment, kik nem tudták boldogulni, teljesen elhanyagolták azt: a szép parkot azóta felverte a grom, a pipacs, a fűrézházban meg baglyok és denevérek ütöttek tyántát. (Pedig gyűrött, sarga pergamenten ékesen vagyunk leírva, hogy az Urnak 1562-ik esztendejében, mikor ez a vidék is szandzsákság vala, valami Tahir nevezetű közsévség török bey járt e vidéken, ki is álló két hónap használat a gyógy erjeforrás vizet, mankóit eldobván, ténceza kerekedett.

A tulajdonképeni história pedig, mi Üzöndön — és akkor esett meg, mikor Csulalong-korn ó felsége, a sziami király Budapesten jár — plane, nagy alkalmat adott a két irritatorknak a köcsönös bosszantásra.

Történet pedig egy szög rögölen, hogy cifra, nagy plakatukom hívták fel a kabasdi ben-szülöttek figyelmét a Paqlano erkusz előadására. Micsoda öröm dominált e híre Kabasára! No, ne kedek Üzönd! Im, egy újabb bizonyíték, hogy mily örési lepkéket halad Kabasd a civilizáció fele. Az erdekes igazgató, ime, direkt el-kerülté Üzöndöt (pedig atvonult Üzöndön s annak masszasos képi gyökeerei és be bámulatik egzotikus koesikaravánját) és őket tisztelte meg először látogatásával. (Pedig alighanem valasni esalfont rejtőzött a komédiások fejének e taktikája mögött?) Alig gyöztek vámi az előadás megkezdését.

TÁRCSA.

Dal.

Alkonyatkor ha elmegek felétek,
Virágos kis ablakodon benétek.
Oda hallok a eszalogni éneke,
Amint hívja pizsi párját epedve.

En is hívlek a szivem szavával,
Csalogtatlak fájo szivem dalával.
Behallok a ablakodon szobádba
Ha elviszi az esti szél zugása!

Jéjj ki hozzád ha meg hallod hangomat,
Hívogató, eszalognó dalomat!
Égy is tudata — ne tagadd el — hiába!
Csak a szivem a tiédnek a párja.

Galagonya.

A szerezcsen király látogatása Üzöndön.

— Trajkonikus história. —

A „Kunszentmárton és Vidéke” eredeti tárcéja.

Írták Réti Rögö.

Vannak úgy emberek a világon, mik néma-vá deválnak a gyembek. Igen akartam én is mélyesenen halgatni erről a dramatikusan komikus históriáról, mert szégyen, nem szégyen, szülötte vagyok Üzöndnak, mi trajkonikus esze-tével felemelkedett arra apiedesztalra, hol örök-kétig „hírös nevezetős” azzen a négy folyó honában. E gyembent meg azonban elnyomta a megtorlás vérszomja, mivel, hogy a mult nyáron

Üzöndön jártam, egy esomé benszülött, valami miatt, (hogy miért, azt siralmas volna elárulnom) amugy istenigazában helyben hagyott. Közvevök, hogy beunem gyökeret vert, meg is nót s meg is erlédött az edes bosszu meg édesebb virág, s voici! — a rém sok puff ellenétöképp áljon a kacsagó itélőszék elé szülőföldem, a szépséges Üzönd, az ó maga multivában. Kirom az uszjába esetével együtt s aztán állók clebe a kiatkozasanak.

Túl a szöke Duna vizén, kékló halmok alján terjeszkedik Üzönd, tőle felóra járásra Kabasdi, Bogarhatu házikós, igénytelen falu mindakét, mégis oly hírnévre tevének szert, hogy, ha nem is multak felül Nagykööröst és Kecske-metet, de mindnesztén versenyepések vlnék. A két alföldi város példaján felbuzdulva, ezek is unos-utánl bártok egymás ora alá a borsot. Így, többek közt, a kabasdiak leakarván főzni az Üzöndiakat, napórát esnattakak a templom tornyára. Azonban az eszivé idővel lemosta a numerusokat, így tehát Zsambóki Menyus kisbőő ajánlatára újból pingáltattak a szamokat, de ne-hogy az ellobbeni eset adodjon elő, tetőt helyeztek az óra fölé. No! iszen! azonnal sem gyöztek cleget kacsagó a kabasdi napórán. Viszont a kabasdiak agáltak az üzöndiakra. Van ugyanis Üzöndnak egy kénes vizű gyögyforrasa. Nemrég egy hóborús anglus bérbe vette a forrást s fürdőházat és parkokat létesített. Később azon-

tenni első sorban természetesen a Vág folyót is így a többi folyókat, melyek aztán nemcsak a teher, de a személyforgalom elől is szolgálnak.

Ezzel a megoldással aztán nagyrészt meg lenne oldva az üntöző esatornázás kérdése is. Óriási gondolat elképzelni, hogy szelvényben, hosszában a nagy magyar alföldnek, a pereselő égtelen pusztákon mindenütt hirtőlépőre a medrébe szorított termékenyítő Duna.

Konkurálhatnánk Amerikával, konkurrálhatnánk Oroszországgal egy, ahogyan mi akarunk, nemcsak itt Európában, de még Amerikában és Ausztráliában.

Már mostjón a dolog másik oldala: a pénz, meg odavetölés sem lehet megjelölni, hányszor tíz millióba kerülne az az általános esatornázás és folyam szabályozása, amelynél nagyobb kulturmunkát még Magyarországon, de még a külföldön sem végeztek. Mindenesetre rettenelesen nagy összeget nyelne el ez a vállalat, mert még egy mernők sem tudná megmondani, kevesebbet-e vagy többet mint kétszáz millió forintot.

Mert egyszerre, az ország minden pontján kell megkezdeni a esatornázás és folyamszabályozás munkáját, csakis tökéletes, az egész országot befutó hálózat felelhet meg a célnak. Mert mi hasznát vennők például a Vágesatornának, ha a terményeket az ország minden részéből oda nem tudnók juttatni.

A kérdés tehát az, képesek vagyunk-e ilyen óriási feladatot hozni, és ha meg-hozzuk, megfelelő-e a kamatozás a befektetett jövedelemnek? Itt Magyarországon mindig panasz volt a pénztelenség és pangás miatt és az állam ellen amely olyan

nagy adókkal sújtja a lakóságot. Az az óriási vállalkozás nemcsak új állami adókat róna a közönségre, de még azoknál is jóval magasabb helyi illeteket. Mert akár egészen az állam, akár részleteiben a községek érdekelt birtokosai építetnek a esatorna-hálózatot, az egyaránt a lakosság vállalt nyomára.

Ebben a kiválóan fontos dologban tehát a legfontosabb kérdés az: hogy megér-e Magyarországnak néhány száz millió forintnyi új kiadást az az elvált-hatalan nagy előny, hogy terményeinket közvetlenül vízi titon vihethük Németországba, Ausztriába s innen a nagy világ piacára? Mi több: a haszon, amely ebből a gazdára láramlik, vagy az adó és illeték, melyet majd az általános esatornázásért és folyamszabályozásért ráronak.

Ez a kérdés — hogy nincs eldöntve. De vitakozzanak róla minél behatóban az ország közigazdasági és ha majdan az illetek faktorok dönteni fognak e kérdésben, vegesse őket a higgadt megfontolás és a felelősség tudata.

HETI HIREK.

Kunszentmarton, augusztus 4.

— **Köztisztaság, közegészségügy.** Tudjuk, hogy Kunszentmarton közeg előjárása mindig nagy súlyt fektetett a köztisztaságra és a közegészségügyre. Így például a többek között szigorú büntetések terhé mellett kötelezte a lakóságot, hogy az egyékes udvarában összegyűlemllett trágyát esetrő esetre a község határába kihoassák s ha a vizsgálat megállapította, hogy egyékes udvarában egy kis koersa volt négy vagy ann, azokat szigorúan meghírságotla. S ez ma-gyarány helyesen volt tette. Elvégre a köztisztaságra és a közegészségügyre ügyelni kell. Azonban a mi előjárásunk is ugy van, hogy más sze-

Csupán ennnyiből állott a szűkszeva távirat de ez unig elég volt arra, hogy fenekestől uforgassa Üzöndöt. (Ad nótam: foglaltott ugyan meg valami szifrozott ákom-bak-on a táviratban mit nyilván maga a sziami király írkanót o-á. Törte is a fejét az érdekes kupakntasna a rébusz sorokon, de nem tudván kibetűzni, nagy bölcsen figyelmen kívül hagyta.

Hogy mily örömet okozott a sziami király látogatásának híre, azt székszegelem analízisom. Csupán annyit jegyez meg, hogy hitelen szemtanú állítása szerint, mikor a tervezett látogatás híre kibölatott Üzöndön, egy ép ott időző Kabasdi embert azon minutumba a gata ütött meg. Nagyban is újságotlak egymásnak az emberek:

— Tudja-e komé, hogy a szalámii szereseón királ' (ly titulusán illeték ő felsejét) közömbök gyin? Ezt esnyajatok utannuk hekasók! . . . Elmöhettök ma a toljantoké! . . . ilyes s ehhez hasonló meggyezkes röpökötök a levegőben. (A két utolsó mondas természetesen Kabasdra vonatkozott.)

Az érdekes kupakntasna pedig ezalatt nap-nap után összeállt és gyűlésezett, hogy a fogadatas módját megbeszéljék. És így határozta ment, hogy a szalámii szereseón királ'-t, megkereszesek szaz tagból álló küldöttség fogadják, mikoron is nemzetes Ragyas Estök uram ékes magyar dialektusban üdvözöl b-szöved tart. Továbbá elhatározták: hogy a község tulajdonát képező fűrészteleget rovatöltjék; a parkban eskeledő különféle szim vadírásokat kizom-lalják és helyükbe egzotikus növényeket hozat-

mében meglegli a száikat a magáiban meg a gerendát sem veszi észre. Ugyanis a közegszá-za udvaran, tehát a város közepén két-olyan gar-mada trágya van felhalmozva, hogy a kettő együttesen, hogy sokat ne mondjunk van legal-láb is száz szekérrel. Vagy az az nem befolyásolja a köztisztaságot és a közegészségügyet? Jó lenne ezt megszívlelni s a rengeteg trá-át a le-hető legtróvidebb idő alatt kibölatni, hogy ne illatozzon ott a közegszáza udvaran.

— **Változás az adóhivataloknál.** A pénzügyminiszter a kir. adóhivatalok pénzkészletét egyszerűsítendő, újabb nagy horderejű intézkedést léptetett életbe a mely, szerint a királyi adóhivatalok az osztrák-magyar bank zsiro-forgalmban részvesznek. Ezen intézkedésnek célja, hogy a kir. adóhivatal pénztári feleslegét és a szükséges ellátmányait a posta igénybe vétele nélkül közvetítsék, mert tudjuk, hogy eddig a felesleget a központi állampénztárba szállították, s az ellátmányt is onnan nyerték. A kereskedő világra pedig igen fontos az, hogy az osztrák magyar bank a felelnek a pénztárral szemben fennálló tartozásait esetleg köveleléseit kiegyen-liti. A pénzügyminiszter 31 adóhivatra tette kötelezővé a zsiro-forgalmban való belépést Ezek között van a szolnoki kir. adóhivatal is a mely e hó 22-ike óta már szállítmányt a bankokba küldötte, s a be és kiizötéseket oda át utalá.

— **Az idő augusztusban.** Falt jóslása szerint augusztus első felében nagy szárazság lesz s csak 10-15-ike körül várható eső és zivatar. Eleinte nagy lesz a meleg, de később hűvösebb fordul az idő. Augusztus 15-ike után nagyobb esőzés lesz s a hűmörésklet eleinte alá száll, de később ismét emelkedik.

— **Vasuti kedvezmény.** A magyar kir. államvasutak igazgatószága arról értesít benűnkelt hogy augusztus 23-ára (István király n-éjára) Budapesti utasoknak nagyobbszámba kedvezményeket nyújt. Az összes állami vasutára 2 dr. má-sodosztályú jeggyvel első osztályon; a II-1 osztályon 2 dr. III osztályú jeggyvel, a III osztályon pedig egy II osztályú jeggyvel oda és vissza lehet

nak. Indítványoztatott ugyan még: homi harang-zás és szaz darab ágyú bömbölése, de mint-hogy esupán egy harangja és két mozsara vala Üzöndök, megmaradtak a fennböl határozat alatt.

Kinos, lazas állapotok közét érkezett el végre a nagy nap, a melyen a szereseón király látogatását jelözte. Az előzményekről így írt az Üzöndi Harang:

„Felföl-en, nyári égbölröl mosolygott alá a nap Üzönd fellobogozott házaira. Községünk aprajapajnya már kora reggel línepi díszben baktatott a vasuti állomásra. A szereseón király-höz vonat ugyan, valami kőbejöött esemény folytán késétt, de eme incidens nem lohasztotta le a közönség virokozásit kedvet; söt töreleml ment kitartott az utolsó minutumig. Végre b-robogott a varva-várt vonat a helyböl ban-á. Raköznyindulójá mellé Voltt is ám fergeteg, m-ikor a fekete felség (egy 40-45 éves, hórborgas, esilöngözendjelekkel díszített férfi) megjelent kíséretével egy I-só osztályú kupé ajtajánba. Az éljénés esiluppaltával, Ragyas E-tök uran meg-arta üdvözöl beszédét, a melyre a szereseón király valami érthetetlen nyelven válaszolt. . . .

Így Üzönd már falai és kerítése közt bő-völzöthette a feleséges vendéget. A lelkesült tömeg a király kíséretével egyetemben válfaira kaptá és meg sem állt vele a esimal díszített fűrészteleg, hol aztán lukálusi lakomát esaptak tiszteletére. A lakomán nagyban lín-pelték Üzönd fejedelmi vendéget, az pedig megköszönvén a lelkes ovatót, tolmácsa utján egy kis szivességre feléteket Üzönd érdekes kupakntasát. Penzét

És a kabasdiak ezután majd minden este szoromság-megöltözött a hevenyében fellélt-tott nagy, szelős teatrumot; és hol ugyancsak megbámúltak a különféle produkciókat. Nagykot neveket a Dummer Augustus lohaszágnak meg a tallan direktor, magas iskola' szerinti lovaglásra, ki is egy ponni lovam mutatba me művészetet és e pozitúraban esodlatoksepen hasonlított Petőfi, számaron ülő jószággyény-höz; s t. i. neki is földig ért a lába. De a legnagyobb feltűnés tárgyat mégis csak a nemzeti zoksaikat bemutató szereseón és a trupp szlagere: Ma nító ü gyönygye (egy bájos, feher arcu lény) és a Fürges Sölyöm (festett, mörköpü indiánus) képezték. Ezek hajmeresztő dolgokat műveltek; a menyiben a Fürges Sölyöm, esodlatos ügyességgel borotvaes keseket hajgalt Ma nító ü gyönygye-nek kifeszített ujjai közé.

Ah! mint étele a mérég a szégyeny üzöndi-akat, mikor a történetekről értesültek. No, ilyen szerelm sem esett még rajtuk. Pedig azelőtt szentül megvöltök gyözdöve arról, hogy mindenben fölülte álanak Kabasdiak, és im, az a hitvány esepirgató, hogy kiindulata őket! De, se-baj! Majd visszafizették még Kabasdiak ezt a kudarcot duplán. És az alkalom nem is soká va-ratott magára.

Ugyanis egy deléltől Üzönd érdekes kupakntasné telegramot kapott, melyben a kö-veztököz foglaltak:

„Csalogalnom b-felése, a sziami király, (dátum; üdölés szempontjából megköszönés az üzöndi harang).

utáni. Mindakét jegyet a kiinduló állomáson kell megváltani s Budapestre érkezve csak kell mutatni. Augusztus 15-től kezdve már érvényesek ezek a kedvezményes jegyek, de 23-kalán előbb nem lehet velük vissza utazni. Érvényességük 21-ikén este a Budapesti legutóbbira induló személyvonatig terjed. Gyerekeknek ezen kívül semmiféle engedmény nincs.

— **Betörő szuhancok.** Mult hó 30-án Sípocs Kálmán vendéglőjében — úgy éjfél körül, záras után a cselszéd gyanus zajt hallott a vendéglői helyiségből. Zajt üsmert s a mikor a helyiségbe léptek, 4 vagy 5 „ismert” kunszentmarióni szuhancot láttak onnan menekülni, akik adlriga a kezük ügyébe akadt apróságokból s zsecesomagokból az viték magukkal. — Nagyon eszokolzakoztak azon, hogy a község előjáróságának nem terjed ki a figyelem ezen „ismert” szuhancokra s nemintézkedik javító intézkedésre szállítsanak iránt. Ugy látszik azt akarják bevárni, még egy jól szervezett betörő s később rablójukos bandává fejlődnek.

— **Öt évig a veremben.** Egy anya kegyetlensége miatt indított vizsgálatot a pécsi kir. ügyészség. A lelketlen anyát, az Mch. Gábor-né lipovai gárd főhadiszasszonyt, akik Sándor nevelő fiát öt év óta a verembe zárva fogva tartotta. Az esetet különös véletlen folytán derítették ki. A napokban ugyanis Mehesné házban tűz tört ki, amikor eltűnt közben a tűznel selegzőző emberek a veremből nyözörgést hallottak. Erre többen a verem felé siettek s mikor annak ajtaját kinyitották, idegzsátló látvány tárult szemek elé. Leírhatatlan bűz és piszok között ott fetrengett rongyokban a szerencsétlen gyermek a sok nélkülözéstől esontá soványodva. A fiut azonnal a szábadba vitték s az anya ellen pedig megtekették a feleletlenét. Az asszony kihalgatása alkalmával azzal védekezett, hogy a fiu hülye, s férje elhalálozásával így módon akarta a sok bajt okozó gyermeket ártalmatlanná tenni.

— **A Stuartok koronája.** Brandes beszédi „Luzeyerszág” című könyvében, midőn be-muozomlyen egy orosz elkalauzolta őt a lengyel-terembe. Itt körülnézte, látta a diadalmas zászlókat, melyeket valaha a szabad lengyel hadak

feje fölött lobogtatott a szel, a trónszékét, melyen Szobieszki János ült, vegre figyelmessé tettek egy szekrényre, melybe a lengyel-ek magna chartája van zárva; itt őzítették a lengyel alkotmány mint muzsumo tárgy. Leírja, mily szívfacsarító és elzomorító a gondolat. Nem az az egyetlen koronára és trónszék az alkotmány-levél, mely muzeumba került. Edinburghban is van egy hermelinszögélyes, gyöngyös aranykorona, tetején keresztel, mely oly régóta nem érte nemzeti király fejét. A Stuartok koronája az, az a korona, mely egyszer a szépséges szép Stuart Mária fején ragyogott. E nemzeti jelvényt most Edinburghban őrzik, ezt is mint muzsumo tárgyat.

Brandes azt is leírja, hogy mikor az ember kilép és elástal a vilonai nyarfak alatt, a szél susog a lombok között és azok oly magasan szállnak, mint a Hadrián tivoli-vilajjabelek, mintha azt susogták: Gondolj reánk, ne feledd el bennünket idegen, hiszen egész Európa elfeledkezett rólunk. Ne feledd el a népet, a mely oly erősen hit és szilárdan, és mely oly szenvedélyesen tud szeretni. És mikor az ember így sétal a fak alatt, észb: jut: Hátha megis mindezek ellenére! — Vájjon az edinburghi palotához körül susogtak-e ilyet a nyártak, beszél-e még az északi szél halban, susogva Skótzország dalais királyzójéről, a ki olyan szép olyan hatalmas és olyan gyöngye s ki olyan nagyban aszszony volt.

Emek a koronának szép szines képek közli magyar földön először a Nagy Kepes Világtörténet 127. fejezet.

A 12. kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczal Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára díszes félbőrjében 16 kor. füzetenként is kapható 90 fillérrel. Megjelen minden heten egy egy füzet. Kapható a kiadóknál (Róvai Testvérek Róvad. Int. Rt. Budapest, VIII. Úlló-út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

— **A „Zenei Magyarorszag”** zongora és hegedő zenemű folyóirat 15-ik füzete a VIII. évfolyam első száma tartalmazza a következők szer. zenemű válogatásokat. I. Dözy József, „Nin esen jereni galambomnak” — „Tiszán innen, Tiszán túl” magyar dalát. II. Láúyi Ernő „A

érteni, hogy a szeressen felség mindezeideg miért nem vette igénybe a fűrdőt? De csakhamar megnyugodtak, avval argumentálva, hogy: minek fűrdőjek, hisz a nélkül is fekete.”

A szives vendéglátás harmadik hetében végre egy napon kijelentő ő felsége, hogy szándékában van a fűrdőt igénybe venni.

Mikor ez az úzondiki tudomásra jutott, seregeseit tudultak a fűrdőház elé.

S a szeressen király nemcsakok meg is jelent kiseretével és az úzondiki dörgő előjelölt kísérte tünt el a fűrdőház ajtaja mögött.

Az úzondiki beszüllötték helyet foglalták, ki löcén, ki a földre és vártak hűsögesen, esőndően beszélve, tárgyalva az ünnepi napot eseményeit, a fűrdő jövőjét és csak vártak, várakoztak. Mint minden dolognak, ugy a várakozásnak is meg vala a határa. Város körben elutak a beszédet, nemelkek bóbiskoltak már; a többség azonban nyugtalanoknál kezdett. Hogyne, hisz a fekete immár jó 4 óraja időz a fűrdő vizében, ez pedig több a normálnál. Sokára csillapultak a láb-örög kedélyek, annak tulajdonítva a hosszas bennidőzést, hogy talak sziveszeressenzagban ilyen szokás dívik, avagy (oh, add! Uramisten!) a felség kitűnőnek talaja a fűrdő vizet? És várakozó kecső alkotnyagt. Azonban a hosszas várakozás végtére elunvat, kopogtatnak a fűrdőház ajtaján. Onnan belíröl pedig siri esind volt a válasz. Hallgatottak, semmi jel, — a dolog kezdett gyanusna fajulni. Uramisten! Regg-től estig bent libukolnak a vízben. Ha ez így járja szeressenorszagban, ki keresi meg a kényer

jószón” jellel marasztal III. Strauss József „A siren” Polka muzikát. IV. Loerwe Károly „A óra” dalballadát. Ily gazdag tartalommal jelent meg a Zenei Magyarorszag. Évönként 24 füzet, minden füzet 10–10 oldal hanguegy tartalommal a legjobb megvalósított kiváló sikerű újdonságokból összeállitva, 242 oldal tartalomért 12 korona, felvitve 12 füzet 120 oldal tartalomért 6 korona, és negyedéven 6 füzet 3 koron az ára. Előfűzetheti az 1901. évi VIII. évfolyamra a „Zenei Magyarorszag” (Küköner E. D.) zenemű kiadóhivatalában Budapest VI. ker. Csengery utca 62.a számú 1-től VIII. Józsefkorút 24. intézőndök honnan megismerésre mutatóvány füzet 60 fillér beküldése ellenében küldenek.

— **Kivonat az allami anyakönyvből.** Julius 27-vel adó 2-ig. Születtek: F. Szabo Ferenc, Kasza Imre, Botfan Ilona, Zs. Varga Anna Borbála, Kis Ilona, Cseuz Pál, Molnar Anna, Proter Mária. — Elhaltak: Miháczai Erzsébet 4 napos, Kardos Pál 6 hónapos, E. Kis József Geregely 4 hónapos, Hezsdits Mária 10 éves, Balta Bóla 25 napos, Arvai Kálmán 1 hónapos, Sebök Katalin 12 éves, Cseuz Pál 2 hónapos. Péger Julianna öv. H. Gál Ferencz 78 éves, Kis P. Jozsef 4 hónapos, Takács Margit 5 hónapos, Fieser Maria 2 hónapos, Arvai Erzsébet 8 hónapos.

— **Viz a horospincében.** A vendég: Mi az korcsmáros ur, tüz van a pincében?

A korcsmáros: O nem, hanem tele lett vízzel.

A vendég: Talán kifolyt egy boros hordó?

— **A leleményes koldos.** Egy ur: Utcai koldusoknak elvöl nem adok.

A koldus: Sebaj kerem, csak tessék ide adni a címét, majd elmegyek a lakására.

— **A tilos olvasmányok.** Az apa: Édes fiam, ezeket a könyveket nem olvashatsz.

A síldő leány: De édes papa, csak kell ismerem azokat a könyveket, amelyeket majd el kell titlanom a leányamtól.

Egy gyermektelen házaspár egy vagy két jó családból való polgári iskolába járó leánykát keres teljes ellátásra Szentesen. Czim a kiadóhivatalban.

ugyanis otthon fejletlen, addig is, — ugymond — míg ez megerkezik, kölcsönöznek neki egy bizonyos összeget.

Hogyne tettek volna meg e esekely szivesességet? Nyomban is kimondatotik, hogy a község pénztárból 1000 pengő utványoztassék ki ő felségének. Ormási megfizeteltesnek tekintették a kerelmét s a mámorba fulladó népség, ha tán Dárius kincsével rendelkezik vala, nem adta volna őt? Hisz maga e látogatás fölött egy néhány ezer holdas dominiummal. Mert szentezék, hogy Uzondón ennekutána más vilag léssen. Az úzondói intelligencia (a bíró, a jegyző, Horec Mátyás pékmester, Sámson Elías herceg, Proházska Gyuri főerdővez, kit a szeressen király látogatásának híreire fogadtak fel, no meg az én apám az „Úzondói Harsona” ambiciózus szerkesztője) élénk fantáziája szinte maga elé képzelte a hazakolozásokat, mik mintegy varázslásteres buknak néma a földből. Aztán meg hogy fognak tudni a különféle nemzetiségi idegenek, hogy az immár világhírűvettlett Uzondói fűrdőn vegyenek kúrát. Mi elet lesz itt akkor, mi előlekvó vilag. Lesz vasutaltonok, nagy forgalom, pénz pelyva száma.

Két hét óta tartott már a dárvidó, és az érdemes kupakéntan már skupulizálni kezdett, hogy valjón honnan a frauyából teremtesse elő a netán még ezután szükséges összeget? És kölcsön kértek fűrdő-fatól, gondolván, elég garancia ő felségének ezután megerkezendő summája, ki is gavallozaron fogja honorálni a szives vendéglátást. Csúpan egyen nem voltak képesek meg

azt az asszonyok, gyermeknek? Sok tepelőden után kísitőtték, hogy baj lesz, azaz, hogy van is már baj. Egyébre aig vezethető vissza a hosszas fűrdés. A gordiusi eszmét oly oldották meg, hogy feltörték a fűrdőház ajtaját. És mit láttak? — Vízet, semmi más! A szeressen király és kiserete schol, úgy eltűntek, mintha csak a föld nyelte volna el őket... (Vagy a viz? szek.)

E historia végén most már szükségtelen fejtegetnem, hogy a szeressen király személyében maga a besubikolt képi, őrdögös talján direktor, Paglianó járt Uzondón. Kiseretét pedig a szintén besubikolt s a kabados szeresenekekpen mutogatott naplopók képeztek; nyszintzen az ő eszméje volt ama Uzondra vezetés telgramm feladása is.

Az úzondiki történetek után nem győzőtek eleget bolmasztani fejüket a problémán, vajjón, mint tűnhetett el a szeressen király kiseretével holott ok ott várták a fűrdőház ajtaja előtt. Persze a jámborok ügyet sem vetettek az immár fe-hér arcúvá vedlett Paglianóra és társaira, kik közvetlen az orruk előtt jöttek ki a fűrdőház ajtaján. Mikor ok csak szeresenekeket vártak! Ezért is beszél a fama, hogy alighanem Belzebub ő felsége járt közöttük őrdögösával, azért is vagyon oly keűköszaga az úzondói fűrdőnek. És azért is mondottak te a jámborok nemcsak a kölcsönről is, felvén a Lucifer-banda bosszújától. És mert nem akad bíróság, mely párbe szájjon az infernum minden fekete individuumával.

